

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/170/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114219062
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5114219062.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu L. K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. - Y., E. XXX/XA, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť, so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Soukeník - Štrpka, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, o návrhu na obnovu konania, na základe odvolania žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 2C/180/2014-133 zo dňa 16. mája 2022 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že žalobu žalobcu na obnovu konania proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 zo dňa 11.4.2013 (návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/78/2021) o d m i e t a .

Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalobcu na povolenie obnovy konania vedeného na tamom súde pod sp. zn. 2C/78/2012. Vzhľadom na okamih podania žalobcom návrhu na povolenie obnovy (2.6.2014) postupoval podľa ustanovení vtedy účinného procesného kódexu - Občianskeho súdneho poriadku. Konštatoval, že žalobca „nepreukázal dôvod prípustnosti podania návrhu na obnovu konania“. Okresný súd za neakceptovateľné považoval povolenie obnovy konania zo žalobcom tvrdeného dôvodu, pretože by došlo k takému výkladu právnej úpravy § 228 ods. 1 písm. e/ a § 230 ods. 1, 2 O.s.p., podľa ktorého by bolo možné obnoviť konanie pre rozpor s akýmkoľvek rozhodnutím ESD a bez akéhokoľvek časového obmedzenia.

2. Zdôraznil, že lehota pre obnovu konania je lehotou prekluzívnou. Ten, kto sa „o obnove konania dozvedel“, musí podať návrh do troch mesiacov odo dňa, keď sa dozvedel o dôvode obnovy. Zároveň platí, že v úradnom vestníku EÚ sa zverejňujú aj zhrnutia rozhodnutí ESD a dňom uverejnenia sa stávajú známymi každému, koho sa dotýkajú. Nadväzne okresný súd vyslovil, že posudzovaný návrh nebol podaný ani včas, lebo rozsudok ESD vo veci C-473/00, na ktorý sa žalobca odvoláva, je zo dňa 21.11.2002. Žalobca mal tak možnosť o danom rozhodnutí sa dozvedieť pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní. Okresný súd dodal, že žalobca v danom konaní (sp. zn. 2C/78/2012) odvolanie voči rozsudku nepodal a trojmesačná subjektívna lehota mu tak uplynula „najneskôr tri mesiace po právoplatnosti rozsudku“.

3. O trovách konania rozhodol tak, že v spore plne úspešnému žalovanému priznal ich náhradu v rozsahu 100%.

4. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu, alebo jeho zmeny tak, že obnova konania „je

braná ako odvolanie vo veci Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/78/2012“. Poukazoval na predchádzajúce zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktorý uložil zaoberať sa otázkou právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013. Okresný súd však podľa intencií odvolacieho súdu postupoval len čiastočne - na pojednávaní dňa 17.5.2021 „rozhodol“ tak, že obnova je považovaná za odvolanie, ale odvolateľ toto rozhodnutie doteraz písomne neobdržal; doručené mu bolo len vyjadrenie žalovaného k odvolaniu.

5. Odvolateľ uviedol, že na pojednávaní dňa 16.5.2022 sa „na prekvapenie nielen žalovaného, ale aj žalobcu“ neposudzovalo odvolanie vo veci sp. zn. 2C/78/2012, ale opäť obnova sp. zn. 2C/180/2014. Vzhľadom na dotknuté „nejasné skutočnosti a nedoručenie uznesenia okresného súdu z rozsudku z 17.5.2021“, považoval konanie i napadnuté rozhodnutie za zmätočné.

6. Žalovaný navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť. Mal za to, že okresný súd sa vypořiadal s pokynom odvolacieho súdu ohľadne ustálenia otázky nadobudnutia právoplatnosti rozsudku č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013 (bližšie body 7. a 31. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Doplnil, že nie je možné viesť paralelne konanie o obnovu konania aj odvolacie konanie. Pokiaľ okresný súd návrh na povolenie konania obnovy neodmietol, je zrejmé, že ho nie je možné vnímať ako odvolanie.

7. Žalovaný konštatoval, že zmätočnosť, ktorú žalobca namieta, je zapríčinená práve jeho vlastnými procesnými podaniami. Dodal, že nemá informáciu o tom, ako sa „tunajší súd“ vypořiadal s podaním žalobcu, ktoré realizoval v konaní sp. zn. 2C/78/2012; napríklad, či toto nebolo medzičasom odmietnuté ako oneskorene podané.

8. Na predmetné vyjadrenie k (jeho) odvolaniu už žalobca nereagoval.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil tak, že návrh/žalobu na obnovu konania odmietol.

10. Pri vyhodnocovaní podania žalobcu z 2.6.2014 - označeného ako návrh žalovaného na obnovu konania - z hľadiska dotknutého mimoriadneho opravného prostriedku odvolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP podľa aktuálnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku; na ustanovenia ktorého právneho predpisu vo svojej argumentácii odkazoval i žalovaný.

11. Odvolací súd už v predchádzajúcom rozhodnutí (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/54/2017 z 30.11.2017) konštatoval, že prioritne je nevyhnutné jednoznačne ustáliť, či rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013 nadobudol právoplatnosť; osobitne, či pri jeho doručovaní žalobcovi (v danom konaní v pozícii odporcu) boli splnené podmienky pre postup podľa § 48 ods. 4 O.s.p. Okresný súd na uvedený právny záver odvolacieho súdu i sám poukazuje (bod 3. odôvodnenia napadnutého uznesenia), avšak v preskúmanom rozhodnutí sa k jeho súvislostiam a konzekvenciám fakticky vôbec nevyjadruje. Za náležité vypořiadanie sa s danou - svojou povahou z hľadiska prípustnosti obnovy konania - určujúcou otázkou nemožno považovať konštatáciu, že „z pripojeného spisového materiálu vyplynulo, že rozsudok bol žalovanému doručovaný. Žalovaný si rozsudok nevyzdvihol“, resp. „sám v tejto žiadosti uviedol, že vzhľadom na uplatnenie fikcie doručenia došlo k správoplatneniu tohto rozsudku“.

12. Rozhodne tak neobstojí tvrdenie žalovaného v súdnej veci, že okresný súd sa s právnym názorom odvolacieho súdu vypořiadal.

13. Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013 (ako i niektoré ďalšie písomnosti, napr. predvolanie na pojednávanie, na ktorom bolo meritórne rozhodnutie vydané) bolo žalovanému/odporcovi (v aktuálnej veci povolenia obnovy v pozícii žalobcu) doručované uložením do spisu. Na to, aby takýto spôsob doručovania mohol byť akceptovaný (vyvolával zákonom predpokladané účinky), musia/museli byť splnené podmienky definované v § 48 ods. 4 a § 49 ods. 3, 5 O.s.p.

14. Jednou z nich bolo upovedomenie/poučenie účastníka konania/strany sporu, že mu takýmto spôsobom (ukladaním do spisu) môžu byť doručované súdne písomnosti. Pokiaľ sa však dotknuté poučenie vykonáva písomne (čo je aj prípad veci sp. zn. 2C/78/2012; č.l. 19 až 21 daného spisu), doručuje sa súvisiaca súdna zásielka do vlastných rúk, pričom náhradné doručenie je vylúčené. Bližšie napríklad Števček/Ficová a kolektív, Občiansky súdny poriadok, komentár, prvé vydanie, r. 2009, C.H.BECK, strany 107 a nadväzne 109; ktoré závery právnej teórie dával odvolací súd do pozornosti už v predchádzajúcom rozhodnutí. Nedokonalosti v právnej úprave, na ktoré poukazuje i predmetný

komentár s tým, že reálne využitie daného inštitútu môže byť problematické, rozhodne nemôžu byť vykladané v neprospech strán/účastníkov konania.

15. Pre úplnosť krajský súd konštatuje, že argumentácia žalovaného na pojednávaní okresného súdu dňa 17.5.2021, týkajúca sa možnosti doručovania súdnych písomností ukladaním do spisu, bola v konečnom dôsledku iba vyjadrením jeho nesúhlasu so závermi odvolacieho súdu prezentovanými v rozhodnutí sp. zn. 10Co/54/2017 z 30.11.2017. V rámci tohto vyjadrenia totiž žalovaný konkrétne neoznačil žiadne relevantné súdne rozhodnutie (judikačnú prax), resp. odbornú spisbu; len maximálne všeobecne tvrdil, že ich závery majú potvrdzovať ním prednesené stanovisko.

16. Krajský súd opakuje, že ukladanie súdnych písomností do spisu - ako výnimočný inštitút zavedený do procesného práva v rámci noviel Občianskeho súdneho poriadku reagujúcich na problémy s doručovaním písomností účastníkom konania - bol podmienený poučením o možnosti o takomto spôsobe doručovania, pri ktorom poučení/upovedomení (ak bolo vykonané písomne) bolo náhradné doručenie vylúčené.

17. Z pripojeného (pôvodného) spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 2C/78/2012 vyplýva, že žalobcovi (v danom konaní v postavení odporcu) bolo síce zasielané celkové poučenie obsahujúce i poučenie o možnosti doručovania súdnych zásielok do spisu, ale súvisiaca súdna zásielka mu nebola doručená do vlastných rúk; bola vrátená s poznámkou adresát neznámy a ani sa nejednalo o doručovanie na adresu podľa registra/evidencie obyvateľov. To znamená, že nedošlo k riadnemu doručeniu predmetného poučenia žalobcovi (v danom konaní žalovanému, resp. odporcovi). Nadväzne je zrejmé, že podmienky pre doručovanie zásielok ukladaním do spisu splnené neboli, a preto takéto doručovanie nemohlo vyvolať zákonom predpokladané účinky; okrem iného ani právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013.

18. Za relevantné doručenie rozsudku č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013 žalobcovi (v danej veci v pozícii odporcu) je tak nutné považovať až doručenie dňa 12.6.2014 vykonané na základe jeho žiadosti. V tomto smere odvolací súd poukazuje napríklad na rozhodnutie publikované v „Zbierke“ pod R 19/1968 („Len riadne a predpisom vyhovujúce doručenie rozhodnutia má ten dôsledok, že odvolacia lehota začne plynúť osobe, ktorej sa doručuje“). K. Y. (žalobca v tomto konaní) už dňa 2.6.2014 pritom vykonal na Okresnom súde Žilina práve k sp. zn. 2C/78/2012 podanie označené ako „Návrh žalovaného na obnovu konania“.

19. Dotknuté podanie je relevantné aj v súvislosti s problematikou/otázkou právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013. Súdna prax (nielen) v dotknutom období bola ustálená na tom, že za včas podané odvolanie (najmä argumentáciou prostredníctvom analógie s akceptovaním odvolania oznámeného bezprostredne pri vyhlásení rozhodnutia, ale v písomnej verzii podaného po uplynutí lehoty počítanej od doručenia písomného súdneho rozhodnutia; bližšie napr. Z IV strana 764) je nutné považovať aj odvolanie podané účastníkom konania predtým, než mu bolo riadnym a kvalifikovaným spôsobom rozhodnutie doručené.

20. Z obsahu predmetného podania z 2.6.2014, ktoré hľadisko je tak v zmysle § 41 ods. 2 O.s.p., ako aj podľa § 124 ods. 1 CSP určujúce, niet najmenších pochybností, že ním K. Y. namietal vecnú správnosť i procesné súvislosti/nedostatky rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013. To znamená, že toto podanie predstavuje opravný prostriedok uplatnený voči označenému rozsudku.

21. Keďže predmetné rozhodnutie v danom momente ešte nebolo pre nedostatky v doručovaní právoplatné, je nevyhnutné tento opravný prostriedok kvalifikovať ako včas a oprávnenou osobou podané odvolanie. Takéto odvolanie - okrem iného - spôsobuje aj odkladný účinok (§ 206 ods. 1 O.s.p.); inak povedané, vedie k nenadobudnutiu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia; v rozoberanom prípade rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013.

22. Na uvedenom závere nič nemení fakt, že sám dotknutý účastník konania považuje/ /považoval rozsudok za právoplatný, pri ktorej úvahe vychádzal z vyznačenia právoplatnosti konajúcim súdom. Nesprávne vyznačenie právoplatnosti súdneho rozhodnutia nemôže viesť k strate ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu, resp. k takej redukcii (odmietnutiu vykonania odvolacieho prieskumu) predmetného práva, že sa úplne poprie jeho význam a účel. V tejto spojitosti krajský súd odkazuje i na rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod R 33/2021 („Súd je oprávnený posúdiť ako otázku predbežnú, kedy nadobudlo súdne rozhodnutie v inej

veci právoplatnosť; pri posúdení tejto otázky nie je viazaný vyznačenou doložkou právoplatnosti. Pri posudzovaní správnosti údajov vyznačených v doložke nie je obmedzený žiadnou lehotou“).

23. Nakoľko rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 z 11.4.2013 nie je právoplatný, návrh/žaloba na obnovu konania voči nemu nie je prípustná, z ktorého dôvodu odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh/žalobu na obnovu konania podľa § 413 ods. 1 písm. c/ CSP odmietol. Vzhľadom na to, že okresný súd (hoci nesprávne a nadbytočne) viedol konanie o obnove konania, bolo potrebné dotknuté štádium procesne ukončiť, aby bolo možné nadväzne prikročiť k vykonaniu odvolacieho prieskumu. V tomto smere náležite poukázal i žalovaný na to, že voči tomu istému súdnemu rozhodnutiu nemôže súčasne prebiehať konanie o odvolaní a konanie o žalobe na obnovu konania.

24. Okresný súd po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu síce vykonal niektoré čiastkové úkony smerujúce k posúdeniu návrhu žalobcu na obnovu konania ako procesného úkonu odvolania (napríklad poskytnutie možnosti žalovanému vyjadriť sa k odvolaniu, doručenie takéhoto vyjadrenia protistrane), avšak v danom postupe nebol dôsledný. Vec/pôvodný spis predložil odvolaciemu súdu, ale len s fotokópiou podania a bez záverov odvolacieho súdu definovaných v uznesení Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/54/2017 z 30.11.2017.

25. Aj vzhľadom na tieto nedôslednosti odvolací súd sa odvolacím prieskumom nezaoberal a vec vybavil tzv. inak - t.j. len prípisom (sp. zn. 9Co/75/2021). Doteraz tak o odvolaní proti rozsudku okresného súdu vo veci sp. zn. 2C/78/2012 rozhodované nebolo.

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bude stranám doručené priamo odvolacím súdom (§ 395 CSP) a následne odvolací súd/senát požiada správu/vedenie súdu o evidenčné zapísanie veci (pridelenie „novej“ spisovej značky) ako odvolania voči rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 zo dňa 11.4.2013. V tejto súvislosti je vhodné zopakovať, že žalovaný (vo veci sp. zn. 2C/78/2012 v pozícii žalobcu) sa k odvolaniu protistrany vyjadril a predmetné vyjadrenie bolo žalobcovi (vo veci sp. zn. 2C/78/2012 v pozícii žalovaného) i doručené.

27. Vyššie rozoberané nedôslednosti v procesnom postupe odvolací súd vyhodnotil ako dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP), na základe ktorých pri rozhodovaní v zmysle § 396 ods. 1, 2 CSP o trovách celého (prvoinštančného i odvolacieho) konania vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu. Pokiaľ by okresný súd postupoval náležite, bol by podanie K. Y. (žalobcu v tejto veci a žalovaného vo veci sp. zn. 2C/78/2012) zo dňa 2.6.2014 vyhodnotil ako odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 2C/78/2012-76 zo dňa 11.4.2013 a účastníkom konania/stranám by žiadne trovy konania v súvislosti s (právne neexistujúcim) konaním o obnovu ani nevznikli. Aj za situácie, že by bol okresný súd vyhodnotil dotknuté podanie tiež ako návrh/žalobu na obnovu konania, v konkrétnostiach súdeného prípadu by dospel k potrebe jeho/jej odmietnutia (v danom momente formulačne zamietnutia podľa § 234 ods. 1 O.s.p., ale z výlučne procesného dôvodu neprípustnosti) bez doručovania druhej strane, či vykonania pojednávania a teda v zásade bez vzniku trov.

28. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie n i e j e prípustné.